

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 V 003901 21 Gž 4
Livno, 14.09.2021. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudija Vidačak Ozrenka kao predsjednik vijeća, Bosnić Željko i Sofija Vrdoljak kao članovi vijeća, u pravnoj stvari predlagača A. P. sin A. iz Kola, Općina Tomislavgrad, zastupan po punomoćniku Goranu Bradariću, advokatu iz Livna, ul. Gabrijela Jurkića br.9., protiv protivnika predlagača: 1. Općina Tomislavgrad, zastupana po OJP Tomislavgrad i 2. Ceste d.d. Mostar, zastupan po punomoćniku Vesni Pehar, advokatu iz Mostara, ul. Kardinala Stepinca 12/I Mostar, radi određivanja naknade za eksproprisane nekretnine, rješavajući po žalbama predlagača i protivnika predlagača pod 1 izjavljene protiv Rješenja Općinskog suda u Livnu broj 68 0 V 003901 19 V 5 od 15.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.09.2021. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

I. Žalba predlagača se odbija i prvostepeno rješenje pod tačkom I i II potvrđuje.

II. Žalba protivnika predlagača pod 1 se uvažava i prvostepeno rješenje pod tačkom III kojim je obavezan predlagač da protivniku predlagača pod 1 isplati troškove postupka u iznosu od 2.160,00 KM PREINACAVA tako da se obavezuje predlagač da plati protivniku predlagača pod 1 troškove postupka u iznosu od 3.087,50 KM, umjesto u iznosu od 2.160,00 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem koje glasi:

“I/Utvrđuje se naknada za izvlaštene nekretnine označene kao dio k.č. broj 402/2 upisane u PL 219 K.O. Kolo, oranica III klase zv. „Klin“ posjed P. A. sina A., koja po zk. stanju odgovara dijelu k.č. broj 324/2 upisana u zk. ul. 95 na ime T. S. sina Ć. iz Kola ,površine od 666 m² i dio k.č. broj 837 upisna u PL broj 104, oranica VI klase, zv. „Antunija“ K.O. Kolo, površine od 1.125 m², posjed P. A. sina A. iz Kola, koja po zk. stanju odgovara dijelu k.č. broj 244 upisana u zk. ul. broj 49 u K.O. Kolo na ime P. P. K. udova A. iz Kola izvlaštene pravomoćnim Rješenjem Općine Tomislavgrad, Odjela za geodetske, imovinsko – pravne poslove i katastar nekretnina broj 06-473-71/94 od 22.11.1995.godine, te se obavezuje protupredlagatelj Ceste d.d. Mostar na ime naknade za izvlaštene nekretnine isplati predlagatelju iznos od 21.492,00 KM sa zakonskom

zateznom kamatom od dana donošenja rješenja pa do isplate ,kao i naknaditi predlagatelju troškove postupka u iznosu od 2.450,00 KM.

II /Zahtjev predlagatelja za naknadu na ime izgubljene koristi odbija se kao neosnovan.

III/Obvezuje se predlagatelj protupredlagatelju Općini Tomislavgrad naknaditi troškove postupka u iznosu od 2160,00 KM.”

Protiv navedenog rješenja žalbe su podnijeli predlagač i protivnik predlagača pod 1, tako da je predlagač uložio žalbu u cijelosti iz svih žalbenih razloga iz čl.208.ZPP-a, sa prijedlogom da se prvostepeno rješenje preinači na način da se odredi visina naknade u visini od 48.105,00 KM, uvećano za naknadu za izgubljenu zaradu u visini od 14.733,36 KM, da se odbije zahtjev protivnika predlagača pod 1 za plaćanje troškova postupka i da se odluči o ukupnim troškovima postupka predlagača ili da se ukine rješenje i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje, a protivnik predlagača pod 1 Opština Tomislavgrad je žalbu uložila pod tačkom III rješenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te da se uvažavanjem žalbe ista usvoji i preinači pobijano rješenje ili da se isto ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Žalba predlagača je neosnovana, a žalba protivnika predlagača pod 1 je osnovana.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama žalbenih navoda i razloga propisanih članom 221. ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a koje utvrđenje prihvata i vijeće ovoga suda utvrđeno je:

- Prvostepeni sud je dana 03.12.2002. godine zaprimio predmet Općine Tomislavgrad, Odjel imovinsko – pravnih i geodetskih poslova broj 06-473-71/94 od 02.12.2002. godine koji predmet je dobio oznaku R – 27/2002, a radi određivanja naknade za eksproprisanu nekretninu predlagača A. P. sin A. iz Kola, Općina Tomislavgrad;

- Dana 20.10.1994. godine je doneseno rješenje nadležnog organa Općine Tomislavgrad pod brojem 01-04-9-3/94 kojim je utvrđen opći interes izgradnje gradske obilaznice oko Tomislavgrada, te da se može pristupiti eksproprijaciji navedenih nekretnina navedenih u dispozitivu rješenja u kojem su navedene i nekretnine predlagača u ovoj pravnoj stvari;

- Dana 22.11.1995. godine pod brojem 06-473-71/94 Općina Tomislavgrad, Odjel za geodetske, imovinsko – pravne poslove i katastar nekretnina rješenjem je usvojen zahtjev Javnog poduzeća za Ceste HR HB iz Mostara u svrhu izgradnje obilaznice, izvlaštene su nekretnine predlagača označene kao: dio k.č. broj 402/2 upisane u PL 219 K.O. Kolo, oranica III klase zv. „Klin“ posjed P. A. sina A., koja po zk. stanju odgovara dijelu k.č. broj 324/2 upisana u zk. ul. 95 na ime T. S. sina Č. iz Kola koja se izvlašćuje u površini od 666 m² i dio k.č. broj 837 upisna u PL broj 104, oranica VI klase, zv. „Antunija“ K.O. Kolo, u površini od 1.125 m², posjed P. A. sina A. iz Kola, koja po zk. stanju odgovara dijelu k.č. broj 244 upisana u zk. ul. broj 49 u K.O. Kolo na ime P. P. K. udova A. iz Kola koja se izvlašćuje u površini od 1.125 m²;

- Zapisnikom o usmenoj raspravi od 25.10.1994. godine Općine Tomislavgrad, Ureda za imovinsko – pravne i geodetske poslove razriješeno je pitanje aktivne legitimacije predlagača u pogledu predmetnih nekretnina budući da je u zemljišnoj knjizi na oranici „Pod velikom njivom“ vlasnici T., da je došlo do zamjene nekretnina kao i za druge parcele zv. „Antunija“ da je bila kod iste izvršena dioba i da je zakoniti posjednik predlagač;

- Po zapisniku o usmenoj raspravi za sporazumno utvrđivanje naknade od 21.11.1995. godine, a na ime poljoprivrednih kultura na izvlaštenom zemljištu predlagača, po sporazumu o naknadi određena je isplata u gotovom novcu i to na ime djeteline predlagaču u ovoj pravnoj stvari P. A. sinu A. pripada iznos od 2.681,00 DEM, te iznos od 746,00 DEM na ime naknade za voćke koje su se nalazile na izvlaštenom zemljištu ili sve ukupno 3.427,00 DEM;

- Tokom postupka kod organa uprave nije postignut sporazum o visini naknade za izvlaštene nekretnine po zapisniku od 09.12.1999. godine, pa je odlučeno da se predmet uputi sudu kao nadležnom organu, a po aktu Odjela imovinsko pravnih i geodetskih poslova Općine Tomislavgrad od 02.12.2002. godine koji je sud zaprimio sa danom 03.12.2002. godine;

-Vještak Ž. J. stalni sudski vještak poljoprivredne struke je decembra 2020.godine sačinio nalaz i mišljenje u pogledu procjene tržišne vrijednosti zemljišta predlagača, a koji vještak je i saslušan na ročištu od 15.01.2021.godine, te je prvostepeni sud imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja odredio visinu naknade za ekspropisane nekretnine predlagača u iznosu od 21.492,00 KM; a predlagaču ne pripada naknada za izgubljenu dobit- korist od 14.733,36 KM,

Kod takvog stanja stvari pravilno je prvostepeni sud izveo činjenično pravni zaključak da predlagaču na ime izvlaštenja-eksproprijacije nekretnina po rješenju Općine Tomislavgrad br. 06-473-71/94 od 22.11.1995.godine pripada naknada u iznosu od 21.492,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od donošenja rješenja 15.02.201.godine pa do isplate, a u pogledu zahtjeva za naknadu na me izgubljene koristi predlagač je odbijen, pravilnom primjenom

materijalnog prava prema odredbama čl.46. st.2.čl.53.st.1. čl.63. i 64 st.2. Zakona o eksproprijaciji FBiH Sl.novine FBiH br.70/07, 36/10, 25/12, za odluku je dao valjane razloge koje prihvata i vijeće ovoga suda.

U pogledu odluke pod tačkom III dispozitiva prvostepenog rješenja valjalo je uvažavanjem žalbe protivnika predlagača pod 1 Općine Tomislavgrad preinačiti istu u pogledu odluke o troškovima postupka kojom je obavezan predlagač da iste naknadi protivniku predlagača pod 1 u iznosu od 2.160,00 KM, tako da se isti obavezuje na isplatu troškova postupka protivniku predlagača pod 1 u iznosu od 3.087,50 KM umjesto u iznosu od 2.160,00 KM, primjenom odredbe iz čl.66. gore citiranog Zakona o eksproprijaciji.

Nisu osnovani žalbeni navodi predlagača da je prvostepeno rješenje u pogledu dosuđenja iznosa naknade za ekspropisane nekretnine u pogledu visine kao i izgubljene koristi, jer se predlagač kako u toku postupka tako i u žalbama bazira, tj. zasniva da je odluku o visini naknade trebalo odrediti u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka građevinske struke, kao i u pogledu naknade za izgubljenu zaradu, jer kako je to pravilno istaknuo prvostepeni sud , da naknada za poljoprivredno zemljište a tako je bilo u vrijeme eksproprijacije određuje u novcu prema tržišnoj cijeni tog zemljišta. U tom pogledu je pravilno prvostepeni sud postupio kada je za utvrđivanje tržišne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta odredio vještaka poljoprivredne struke. Dakle neosnovan je navod predlagača da je trebalo cijiniti sadašnje stanje izgrađenog zemljišta, smatrajući da se sada radi o građevinskom zemljištu, koje je u građevinskoj zoni, a da stanje zemljišta ostalo nesređeno imajući na umu zemljišnu knjigu u vrijeme eksproprijacije kraj 1994.godine, prema odredbi iz čl.53. Zakona o eksproprijaciji. U tom pogledu je dosadašnja sudska praksa, npr. Odluka Kantonalnog suda u Livnu br. 68 0 V 006196 19 Gž 2 od 12.12.2020.godine i Odluka br. 68 0 V 006231 17 Gž 4 od 20.11.2017.godine kao i druge.

U tom pogledu po ocjeni prvostepenog suda, a i stava vijeća ovoga suda da je procjena tržišne vrijednosti predmetne nekretnine, prema rješenju o eksproprijaciji izrađen je na osnovu analize raspoloživih referentnih vrijednosnih parametara kao elemenata za procjenu do koje je došao vještak poljoprivredne struke Ž. J., pri tome imajući u vidu da je predlagaču od strane korisnika eksproprijacije na zapisniku od 11.11.2002.godine ponuđen iznos od 12.00 KM po m2, kao i da je isti takav iznos za istu vrstu zemljišta oranicu na istom području ponuđeno i stranci I. P. po istom zapisniku, te iako u vrijeme eksproprijacije navedeno zemljište nije imalo status građevinskog zemljišta, zbog čega kao polazna osnovica nije uzeta cijena za takvu vrstu zemljišta. S obzirom da se naknada određuje po okolnostima donoseći sudska odluku utiče činjenica da ekspropisano zemljište u vrijeme odlučivanja o naknadi nalazi u trećoj zoni gradskog građevinskog zemljišta, gdje prema odluci od 26.07.2004.godine cijena po m2 18,00 KM, odnosno da mu je sam korisnik eksproprijacije svojim radnjama povećao vrijednost u smislu upravo izraženog stava u rješenju Vrhovnog suda FBiH br. 41 0 V 004603 12 Rev od 13.06.2013.godine pa je s pravom na

izloženo pravilno prvostepeni sud prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Ž. J. i za utvrđenu tržišnu vrijednost eksproprisanog zemljišta uzeo 12,00 KM po m² što prema površini zemljišta iznosi 21.492,00 KM.

Prema tome predlagač u žalbi na više mjesta ističe da je zemljište u građevinskoj zoni, da ono ima karakter građevinsko zemljišta i drugo a kako je to objašnjeno i naveden je samo ponavljanje nečeg što je pravilno raspravljeno, navedeno i objašnjeno.

Nisu osnovani niti žalbeni navodi predlagača da prvostepeni sud nije pravilno odlučio o naknadi za izgubljenu korist jer je u činjeničnom stanju navedeno kao odlučnu činjenicu da je tokom postupka utvrđeno da je po zapisniku o usmenoj raspravi za sporazumno utvrđivanje naknade od 21.11.1995.godine na ime poljoprivrednih kultura predlagača, po sporazumu je određena isplata u gotovom novcu i to na ime djeteline predlagaču iznos od 2.681,00 DM sada KM, te iznos od 746,00 DM sada KM na ime naknade za voćke koje se nalaze na eksproprisanom zemljištu ili ukupno 3.427,00 DM odnosno KM.

Nisu osnovani niti žalbeni navodi da prvostepeni sud nije cijenio izvedene dokaze a upravo iz obrazloženja prvostepene presude je jasno navedeno iz kojih razloga prvostepeni sud nije prihvatio ranije nalaze i mišljenje vještaka, pa nema potrebe isto ponavljati, kao i u pogledu objašnjenja u vezi cijene poljoprivrednog eksproprisanog zemljišta koju predlagač navodi od 23,00 KM po m² prema sporazumu od 28.07.2003.godine, jer u istom nije navedena vrsta zemljišta niti klasa.

Nisu osnovani niti navodi predlagača vezano za odluku o troškovima postupka koju je dužan protivnik predlagača pod 2 isplatiti predlagaču je ista određena prema odredbama čl.66. Zakona o eksproprijaciji, budući da je prvostepeni sud pravilno odlučio o istima srazmjerno uspjehu u sudskom postupku, u iznosu od 2.450,00 KM koju odluku je i obrazložio, pri čemu je uzeo troškove vještačenja od 1.000,00 KM za koje predlagač tvrdi da nije uzeo u obzir, prema čl.16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH Sl. novine F BiH 22/04) te čl.31. Zakona o advokaturi FBiH Sl.novine br.25/02, 40/02, 29/03 i 18/2005 i 42/2011

Osnovani su žalbeni navodi protivnika predlagača pod 1 Općine Tomislavgrad u pogledu dosuđenja troškova postupka kojim je obavezan predlagač iste naknaditi protivniku predlagača pod 1. Naime, protivniku predlagača pod 1 pripadaju troškovi i to na ime zastupanja na ročištu od 16.01.2017.godine u visini od 430,00 KM, budući da je prosječni mjesečni iznos neto plate u FBiH za 2017.godinu 860,00 KM, pa protivniku predlagača pod 1 ne pripada iznos od 445,50 KM, u skladu sa odredbom čl.31.st.2. Zakona o advokaturi kojim je regulisano da naknada advokatu odnosno ovdje OJP Tomislavgrad ne može prelaziti jednomjesečni prosječni dohodak u FBiH. Nadalje, na ime zastupanja protivnika predlagača pod 1 na ročištu od 17.07.2017.godine pripada protivniku

pod 1 u iznos od 430,00 KM, prema prosječnom jednomjesečnom ličnom dohotku od 860,00 KM, nadalje na ime zastupanja na ročištu od 04.01.2018.godine protivniku predlagača pod 1 pripada iznos od 445,50 KM, a kako je taj isti iznos i tražio protivnik predlagača pod 1 prema prosječnom jednomjesečnom ličnom dohotku FBiH za 2018.godinu u iznos od 889,00 KM, istom pripada troškovi od 11.01.2011.godine, 11.10.2018.godine, svako po 445,50 KM. Na ime zastupana na ročištu od 11.02.2019.godine s obzirom na prosječni jednomjesečni lični dohodak od 928,00 KM, pripada protivniku predlagača pod 1 iznos od 464,00 KM, a kako je isti tražio 445,50 KM, to mu se i dosuđuje taj iznos, kao i za sastav žalbe od 445,50 KM, a ne 360,00 KM kako je to prvostepeni sud dosudio, a u žalbi osnovano istaknuto od protivnika predlagača pod 1.

No međutim, protivnu predlagača pod 1 ne pripadaju i to naknada za podnesak od 09.11.2016.godine jer je protivnik predlagača tražio odlaganje na vlastiti zahtjev a isti ne sadrži činjenične navode, isto tako ne pripada naknada za podnesak od 278.11.2016.godine jer isti neopredijeljen, jer ne zna se šta znači 278, ne pripadaju ni troškovi podneska od 27.07.2020.godine kojim je traženo odlaganje, a nema podneska od 27.07.2020.godine nego podnesak protivnika predlagača postoji od 24.07.2020.godine, a za koji nije ni tražio troškove. Protivniku predlagača ne pripada naknada za podnesak od 16.10.2020.godine, budući da isti sadrži troškovnik za koji se ne može tražiti trošak.

Radi iznjetog, a na osnovu odredbe iz člana 235 stav 1 tačka 2 i 3 ZPP-a, (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/2015) a u vezi sa članom 2 stav 2 Zakona o vanparničnom postupku FBiH Sl.novine FBiH br.2/98,39/04 i 73/05) odlučeno je kao u izreci odluke.

*Predsjednik vijeća
Ozrenka Vidačak*